

БЮРО КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ЧОМУ хімічний факультет зайняв останнє місце на університетському фестивалі? Чому на масові заходи приходять тут значно менше людей, ніж на інших факультетах? Чому так погано допомагає комсомольський актив декану боротися з «хвостистами»? Таких «чому» можна поставити багато. І відповідь на них була одна — слабо працювала комсомольська організація, а коли ще більш конкретно — погано справлялося з своїми обов'язками комсомольське бюро факультету.

Дійсно, бюро, колегіальний керівний орган, покликаний спрямовувати всю роботу організації, і воно перше з перших несе відповідальність за помилки, зриви, упущення. Саме тому, що рідко звучало на хімічному факультеті авторитетне слово бюро, згорнулася робота в деяких групах, померкнув комсомольський вогник.

І навпаки, коли бюро працює творчо, регулярно збирається обговорювати злободенні питання студентського життя, коли всі члени його, як один, уболівають за загальну справу і настирливо рухають її вперед, тоді життя комсомольської організації вирує, її завжди називають в числі кращих. Якраз такі організації історичного та географічного факультетів.

Багато в роботі бюро залежить від його секретаря, його енергії та ініціативи. Гарячий бойовий комсомольський вожак, приклад для всіх у навчанні і громадській діяльності, вимогливий товариш і чуйний друг — ось хто такий секретар комсомольського бюро факультету. Такий не стане нити, що комсомольців не затягнеш, мовляв, на «міроприємство». Він сміливо розпочне справжню велику справу, яка привабить всіх, навіть флегматиків, і доведе її до кінця.

Але і один секретар нічого не зробить, коли він не спирається на підтримку всіх членів бюро, коли він забуває про принцип колегіальності в роботі. Тільки діючи, як єдиний згуртований орган, може бюро домогтися успіху.

Досвід минулого року переконливо доводить, що авторитетом, дійовим впливом користувались ті бюро, які глибоко вникали у діяльність комсомольських груп, вміло спрямовували виховну та організаційну роботу в них. Приклад — робота курсового бюро IV курсу істфаку. Багато хороших, випробуваних форм є для цього. Можна слухати звіти групкомсортів на бюро, вчасно допомагаючи їм діловою порадою, можна налагодити навчання комсомольського активу, обмін кращим досвідом. Можна і потрібно, нарешті, виносити на обговорення всього факультету найважливіші з питань, що виникають у групах. Але головне — жива

організаторська робота членів комітету в масах — на курсах, в групах, з кожним комсомольцем окремо.

Нерідко буває так. Побував член бюро на «низових» зборах, і радіє — зробив велику справу. Але мало користі принесе твоя присутність на зборах, навіть коли ти виступив з діловою, запальною промовою; а ось, коли ти докладно розберешся у становищі в групі, допоможеш комсорту знайти живинку в роботі, подаси пораду редколегії і суворо спишиш нехлюя, — ось тоді тобі честь і хвала, член комсомольського бюро, ти виконав те, чого чекають від тебе комсомольці.

Чи оголошено недільник, чи готується культпохід, чи йде мова про шефський виїзд на завод — член бюро завжди повинен іти попереду.

Успіх діяльності бюро в значній мірі залежить від керівництва і допомоги з боку комітету. І треба сказати, що в цьому відношенні комітет не завжди був на висоті. Недарма стільки гострих слів говориться зараз на його адресу на звітно-виборчих факультетських зборах. Ні, не робить честі відповідальному за навчальний сектор комітету Жукову його пасивність, небажання бути на факультетах і там по-ділово вирішувати всі питання. Не можна відповідати обурливою бездіяльністю на високе довір'я комсомольців.

Комітет повинен навчати факультетські бюро мистецтву керівництва, на місці допомагати йому боротися за дисципліну і успішність. Не можна забувати, що головне завдання і бюро і комітету — боротьба за глибокі і міцні знання у всіх студентів, за виховання сміливих, творчих спеціалістів, що досконало володіють зброєю марксизму-ленізму, відданих Батьківщині і Комуністичній партії. Рівень успішності і дисципліни на факультеті — ось головне мірило діяльності бюро. Саме з цим критерієм повинні підходити до оцінки діяльності комсомольських організацій партійні бюро.

Повсякденна увага до потреб студентської молоді, вимоглива допомога їй — найперший обов'язок комуністів. Хороший приклад у цьому відношенні показує парторганізація фізико-математичного факультету. Результати ми бачимо. Якість підготовки молодих спеціалістів з семестру в семестр тут зростає.

Звіти і вибори в комсомолі у розпалі. Ретельно проаналізувати діяльність виборних органів, намітити дійові шляхи усунення недоліків, ширше розгорнути боротьбу за гідну зустріч 40-річного ювілею Жовтня — важливе завдання комсомольців у ці дні.

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 28 (902)

Субота, 21 вересня 1957 р.

Ціна 20 коп.

40-й РІЧНИЦІ ЖОВТНЯ — ГІДНУ ЗУСТРІЧ

Про велич Жовтневої революції

В кабінеті кафедри історії КПРС організована виставка, присвячена 40-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Кожна діаграма та ілюстрація в ній наповнена великим політичним змістом, підкорена єдиній меті — показати велич Жовтневої революції, грандіозність перетворень, що відбулися в країні за 40 років Радянської влади.

Виставка складається з трьох стендів, самий великий з яких міститься у центрі. Як вступ, що розповідає про початок Жовтне-

вої революції, зверху на малюнку зображений вирішальний момент революції — штурм Зимового палацу. Далі відвідувач бачить Володимира Ілліча Леніна, що оголошує на II з'їзді Рад Радянську владу. Нижче наводяться його слова, просякнуті вірою у перемогу Великої Жовтневої соціалістичної революції. Перші декрети Радянської влади, заводи та землі, що стали власністю народу, велика дружба народів Країни Рад — про це розповідають інші документи першого стенду.

Картини, малюнки і діаграми другого стенду свідчать про досягнення керівного партією радянського народу у боротьбі за побудову соціалізму. Представлені також матеріали, що розповідають про героїзм радянського народу під час боротьби з німецько-фашистськими загарбниками, та свідчать про розмах соціалістичного будівництва від часу післявоєнних років до наших днів. Третій стенд присвячено міжнародному значенню Жовтневої соціалістичної революції.

Спортивний колектив готується до свята

Кафедра фізвиховання та спорту розробила план спортивно-масових заходів, присвячених 40-й річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Готуючись до цього свята, університетська рада ДСТ «Буревісник», включившись у соціалістичне змагання колективів фізичної культури, взяла на себе зобов'язання по дальшому піднесенню та розвитку фізичної культури та спорту в університеті.

На основі широкої пропаганди фізкультури та спорту передбачено домогтися 80% прийому

студентів перших курсів і 75% охоплення студентів других курсів членством ДСТ «Буревісник». Кількість студентів, що займаються в спортсекціях, повинна збільшитися на 20%.

До 20 жовтня 1957 року має бути виконано і перевищено план підготовки спортсменів-розрядників, значків ГПО та громадсько-фізкультурних кадрів.

На основі поліпшення тренерської та виховної роботи підвищити рівень спортивно-технічних результатів, домогтися повнення рекордів університету.

У зобов'язанні передбачено також обладнати виставку-фотомонтаж на тему: «Фізкультурний рух в СРСР за 40 років», спортивні гуртки по факультетах та випустити спеціальні номери стінників по факультетах і секціях, присвячені свята.

Відзначаючи свято Великого Жовтня, громадськість університету проведе 5 вечорів на спортивні теми, вечори спортивних кінофільмів та «комсомольсько-молодіжні години на спортивні теми».

Серед намічених спортивних змагань на честь

Великого Жовтня є і першість університету з греблі та легкої атлетики, і легкоатлетична естафета на площі Дзержинського. Кафедра фізвиховання та спорту запланувала на 27 вересня провести учбово-методичну конференцію викладачів фізкультури, на якій буде прочитано доповідь «Фізкультура та спорт за 40 років». Цією ж кафедрою передбачена обов'язкова участь спортсменів університету у багатьох загальноміських змаганнях, що відбудуться на честь великого свята.

О. ІВАНОВ.

Книгу напишуть студенти

На історичному факультеті висить об'ява: «Кафедра історії СРСР утворює авторський колектив студентів для написання книги «Історія комсомолу Харківщини». Студентів, які бажають записатися до авторського колективу, просимо звернутися до доцента І. Л. Шермана».

Наш кореспондент зацікавився цим заходом і поставив т. Шерману декілька запитань.

Запитання. Коли виникла ідея написати таку книгу і чому саме авторським колективом студентів?

Відповідь. Ідея написання історії Харківського комсомолу з'явилась наприкінці минулого року, коли відбувалася наукова студентська конференція. Багатьма студентами університету, а особливо історичного факультету, на цю конференцію були представлені праці, присвячені перемозі соціалізму в усій країні та окремих республіках. Були цікаві доповіді і з історії

комсомолу, зокрема, вже тоді були теми, що при деякій доробці могли б стати розділами майбутньої книги. Таким чином, робота СНТ значно вплинула на рішення написати книгу і саме студентськими силами.

Запитання. Чи можна знати вже зараз тематичний план майбутньої книги?

Відповідь. Перед авторським колективом стоїть завдання — написати історію славних справ Харківського комсомолу від часу його виникнення і до наших днів. Звідси виникає ряд важливих тем майбутньої книги, пов'язаних з головними етапами будівництва соціалізму і боротьби за Радянську владу. Ось деякі з них: комсомольці Харківщини у боротьбі за владу Рад; участь Харківського комсомолу у відбудові народного господарства (1921—1926 рр.); комсомольці Харкова у боротьбі проти німецько-фашистських загарбників і т. ін.

комсомолу, зокрема, вже тоді були теми, що при деякій доробці могли б стати розділами майбутньої книги.

Відповідь. Кількість авторів, що передбачається, близько 20-ти (вважаючи, що над кожною темою буде працювати 2—3 чоловіка). Поки що ми маємо 10 студентів історичного факультету, більша частина яких — члени студентських наукових гуртків, які вже писали у минулому році на близькі теми. Чи можуть студентам інших факультетів і взагалі комсомольцям взяти участь у написанні цієї книги? Можна. Але справа не тільки студентів — кожному комсомольцю Харкова доречно бути на честь і славу Харківського комсомолу.

І якщо ці комсомольці мають гаряче бажання взяти участь у створенні книги, якщо вони відчувають, що можуть допомогти справі своїми знаннями, пропозиціями, фактичним матеріалом — нехай приходять до нас.

ГОСТІ З ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ

12 вересня у Ленінській аудиторії для студентів та викладачів ХДУ була прочитана лекція «Гуситські традиції сучасної Чехії». Читав її наш гість — доктор історичних наук, директор чеського інституту історії, професор Йозеф Мацек, який разом з доктором філологічних наук професором Празького університету Юліусом Доланським приїхав у нашу країну.

14 вересня вони зустрілися з своїми колегами — істориками та філологами — викладачами нашого університету. Обидві зустрічі відзначалися ширістю та дружністю обстановки. Наших гостей цікавили питання постановки філологічної та історичної освіти в університеті, сума знань, які одержує випускник університету, стан наукової роботи.

І нашим викладачам було про що розповісти, було про що запитати в свою чергу. Наприклад, філологів університету зацікавило те, що у Празькому університеті немає розподілу за спеціалізацією — випускник одержує однакової повноти знання одночасно з багатьох розділів філології, і в рівній мірі він спеціаліст і в галузі лінгвістики і в галузі літературознавства.

На закінчення зустрічі хазяї подарували гостям свої наукові праці і праці своїх факультетів, а також «Історію Харківського університету за 150 років».

ЗВІТУЮТЬ КОМСОМОЛЬСЬКІ БЮРО

(Ідуть факультетські звітно-виборчі збори)

Підсумки підводять історики

Ідуть звітні збори на історичному факультеті. Звітує секретар комсомольського бюро В. Максименко. Він характеризує всі ділянки роботи комсомольського бюро, зупиняється на багатьох фактах з життя факультету. За рік зроблено немало. Особливо добре на факультеті була поставлена культмасова, спортивна та шефська робота.

Слід нагадати старшокурсникам і повідомити першокурсникам, що факультетський фестиваль істориків визнаний найкращим в університеті. В цьому велика заслуга членів бюро В. Танцюри та Т. Портенко, які відповідали за роботу культсектора.

Активну участь у підготовці до фестивалю брали комсомольці В. Курилов, І. Бойченко, Ж. Безпальча, А. Купріянова, І. Зарубін та багато інших.

В комплексній спартакіаді університету історики зайняли друге місце залишивши позаду такі сильні у спортивному відношенні факультети як геологічний та радіофізичний. Спортсмени Бережний, Острась та деякі інші приклали багато зусиль, щоб підняти факультет на належний рівень по спорту.

За шефську роботу відповідали І. Зарубін та В. Головач. Робота в колгоспі, студентські концерти у колгоспному клубі, перебування комсомольців у літніх

піонерських таборих, робота піонержатами в школі — все це має велике значення. Треба сказати, що коли В. Головач віддала багато зусиль дорученій справі, то І. Зарубін з холодком ставився до роботи.

Зрозуміло, основною ділянкою роботи бюро була академічна. Але саме цей сектор (відповідальний Р. Кугот) працював погано. Про це свідчить хоча б те, що в минулій сесії 25 комсомольців мали незадовільні оцінки, а деякі ще й до цього часу мають академзаборгованість. Найбільш «заборгувався» третій курс (комсорг Чефранова). Там у минулу сесію «провалились» 9 студентів.

Несвоєчасна здача позааудиторного читання, погане відвідування багатьох лекцій, незадовільний стан наукової роботи в деяких гуртках — все це яскраво характеризує роботу академсектора і його керівника Р. Кугота.

Деякі комсомольці факультету (В. Склярів — II курс, І. Вуліх — III курс та ін.) допускали грубе порушення норм поведінки. Це — недоробки політсектору (відповідальні Курганський та Шуваев). Треба сказати, що рівень проведення політзанять на факультеті був досить низький. Політзаняття не відвідувались багатьма комсомольцями. Шуваев і Курганський байдуже ставились до цього.

Критикувалась на зборах і стінна преса факультету. Газета «Історик», яка в основному виходила своєчасно, інколи була мало зловбоденою, не відповідала інтересам студентів. Погано працював, зокрема, сатиричний відділ.

Треба сказати, що доповідь тов. Максименка не була самокритичною. А недоліки в комсо-

мольській роботі в значній мірі пояснюються ще й тим, що тов. Максименко погано контролював роботу членів бюро.

Серйозним недоліком є й те, що члени бюро рідко бували в групах. Недаремно комсорг V курсу І. Обломей сказав, що він «деяких членів бюро і в вічі не бачив».

Поганий зв'язок бюро з групами відзначив і парторг II курсу Солодовник.

Відзначаючи все позитивне, що зроблено комсомольцями факультету за рік, студенти і викладачі, що виступали в обговоренні звіту, піддали гострій критиці всі недоліки.

— Життєдайний вітер ХХ з'їзду партії, — сказав парторг факультету В. І. Астахов, — своїми гарячими хвилями досяг і наших аудиторій. Минулий навчальний рік пройшов під знаком цієї знаменної події в історії нашого народу. Перед нами і тепер стоїть багато нерозв'язаних завдань, виконання яких у великій мірі залежить від роботи нового комсомольського бюро.

Декан факультету, доцент А. Г. Слюсарський, говорячи про нове поповнення, першокурсників, які прийшли з виробництва, висловив надію, що факультет заживе ще більш бурхливим і цікавим життям.

Збори обрали новий склад комсомольського бюро, до якого увійшли кращі комсомольці В. Головач, Е. Острась, В. Танцюра та інші. Секретарем обрано студента III курсу комсомольця Е. Файницького.

**Ю. САБАТОВСЬКИЙ,
В. ТОКМАНЬ, студенти
IV курсу історичного ф-ту.**

НЕДОЛІКИ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ РОБОТИ

На звітно-виборчих комсомольських зборах хімічного факультету, що нещодавно відбулись, було відзначено ряд серйозних недоліків в роботі комсомольського бюро факультету (секретар тов. Шаповалова).

Комсомольське бюро факультету не зуміло справитися з основним завданням, що стояло перед ним як керівним органом студентської комсомольської організації, з завданням підвищення успішності і трудової дисципліни студентів.

Часті випадки порушення трудової дисципліни, пропуски та запізнення на лекції. Частина комсомольців мають академзаборгованості. Так, з загальної кількості студентів, що склали весняну екзаменаційну сесію (275 чоловік) 23 мають академзаборгованість. Причому, три з них (Сесун, Лебедева і Чепур) відчислені з університету за неуспішність.

Наслідком недостатньої політико-виховної роботи бюро (відповідальний за сектор тов. Кравченко) є те, що студенти іноді не брали активної участі в обговоренні питань, що виносилися на політгодини. Про це свідчить і той факт, що на факультеті було погано проведено підписку на молодіжну газету «Ленінська зміна» та на університетську багатотиражку.

Про рівень культмасової роботи на факультеті в минулому році свідчить те, що на першому університетському фестивалі хімічний факультет «домігся» останнього місця. Адже підготовка до фестивалю фактично розпочалась тільки за 2—3 тижні до нього.

Причиною цих і ряда інших недоліків в роботі комсомольського бюро є погана організаційна робота, відсутність необхідної комсомольської дисципліни, перш за все, серед самих членів бюро,

серед комсомольського активу факультету. Деякі члени факультетського бюро протягом року безвідповідально ставились до доручених їм ділянок роботи. Наприклад, Кравченко, відповідальна за політвиховну роботу, не займалась питанням підписки на газету, не виїкала в роботу редколегії, стояла осторонь громадських справ. На неодноразові зауваження комітету комсомолу не звертала уваги. Факультетське ж бюро не зуміло примусити Кравченко виконувати свої обов'язки.

Академсектор бюро Нападайло обмежився тим, що спочатку роботи організував перевірку відвідування лекцій, але й цю скромну справу не довів до кінця, залишивши безнаказаними факти порушення трудової дисципліни.

Відсутність внутрішньої дисципліни серед членів бюро була і в тому, що деякі з них не з'являлись навіть на засідання, був випадок зриву засідання з-за невякки більшості членів бюро. Та й засідання проходили нудно, рішення приймалися загальні, нікого ні до чого не зобов'язуючи. Та й вони у більшості випадків залишались на папері, тому що не було контролю за їх виконанням.

Низький рівень організаційної роботи виявився в поганій підготовці і проведенні курсових комсомольських зборів, які відбувались при мінімальній активності комсомольців.

Однією з причин низького рівня організаційної роботи є відсутність навчання комсомольського активу. І в цьому значна провинна падає на комітет комсомолу університету, який не зумів організувати школу комсомольського активу, не зумів примусити посправжньому працювати членів факультетських бюро.

**В. МАТЕЙЧЕНКО,
Є. ПУГАЧ.**

ДОМАГАТИСЬ НОВИХ УСПІХІВ

Протягом року на економічному факультеті велась непогана комсомольська робота. Доказ цього — результати весняної сесії: 37 відмінників, 44 студента одержали «відмінно» і «добре» і тільки 19 — з задовільними оцінками. Адже в зимову сесію лише третій курс одержав 29 «трійок».

Добре була поставлена на факультеті культмасова та виховна робота. Непогано попрацювали комсомольці в колгоспі, на будівництві університету.

На факультеті вели роботу наукові гуртки, регулярно виходила стіннівка, були організовані жіночий ансамбль та танцювальний колектив.

Проте, не все було гаразд, особливо в роботі бюро. Але на звітно-виборчих зборах майже не чути було голосу крикички, небагато комсомольців виявили бажання виступити. Не вже ж не було про що сказати? Голові зборів доводилось буквально підіймати з місця окремих комсомольців, щоб примусити їх висловитись. І вірно замітив представник комітету комсомолу т. Головін, що збори «беззубі». Биття гарячих комсомольських сердець не дуже почувалось.

А поговорити було про що. Про те, що на факультеті ще й академборжники; і про те, що протягом року бюро не налагодило контакту з студентами майже всю роботу виконати само і т. ін.

Як країна готується гідно зустріти 40-річчя Жовтня? Як не комсомолу з честі нести прапор молодості, ініціатором справ, йти в авангарді радянської молоді! І дуже добре зробили б комсомольці економічного факультету, якби вони не сиділи, чекаючи поки бюро і план розробить, і «міроприємства» проведе, а згуртованим колективом разом з своїм бюро домагались ще кращих показників в навчання, в культурній і політичній роботі.

Н. СОПЛЕНКОВА.

**«ХАРКІВСЬКИЙ
УНІВЕРСИТЕТ»
Стор. 2, 21 вересня 1957 р.**

БЮРО ПРАЦЮВАЛО ПОГАНО

Центрального питання взагалі не існувало. Говорили ні про що, слухали погано. Бюро вцілому, окремих членів його таких, як Плахотного, що зривав роботу свого сектора, Снурнікова, який визнавав, що вся його діяльність була в біганині, та коридорних обговореннях планів робіт, навіть члена комітету, студента третього курсу Жукова, який просто заявив, що не працював, тому, що вже 2 роки перед цим не був на керівній роботі, збори не притягли до відповідальності. Резолюцію прийняли без конкретних постанов, яка нікого ні до чого не зобов'язує.

Ось до такої байдужості багатьох, ось до такої пасивності (деякі комсомольці, як наприклад, третьокурсник Ігнатюк, під час зборів уважно читали книги), і привело саме те, що протягом року справжньої комсомольської роботи на факультеті не було, що бюро не зуміло виховати у комсомольців почуття особистої відповідальності за долю всієї організації.

І все ж на зборах були схвильовані виступи людей, які уболівають за честь факультету, які намагаються запалити комсомольців на хороші справи. На жаль, це були виступи не студентів, а декана, секретаря партійної організації, викладача факультету. Саме вони і проаналізували становище, що склалося на факультеті. Вони прямо сказали, що основна причина у відсутності на факультеті комсомольського ядра,

у безініціативності і байдужості комсомольського активу, в тому, що бюро протягом року не виховувало не тільки у всіх, але й навіть у активістів почуття відповідальності за доручену справу. Хороше і вірно говорив декан факультету про комсомольську дисципліну, про комсомольське сумління, про честь факультету. Так, ці товариші—декан О. І. Терещенко, парторг В. І. Крижановський та старший викладач факультету Б. М. Булгаков дійсно не шкодували сил, щоб допомогти комсомольцям налагодити роботу. Ну, а інші викладачі? Іх не було на комсомольських зборах, і це нікого не здивувало. Вони не бувають у гуртожитках, вони ніколи не затримуються після лекцій у групі. А це теж одна з причин поганої роботи комсомольської організації.

Цього вечора збори часто чули слово «халатність». І це не випадково. Халатність — ось що призвело до непривабливого стану комсомольського життя на факультеті. Халатність, з якою все ж недостатньо суворі і не до кінця принципово боролась партійна організація факультету, з якою мирився, не приймаючи ніяких рішучих заходів, і комітет комсомолу.

У склад комсомольського бюро зараз увійшли нові товариші. Їм доведеться чимало попрацювати. Треба перш за все створити навколо кожного сектора актив, треба терміново провести серйозну

роботу з академборжниками, організувати суворий контроль за ходом лабораторних занять, семінарів, самостійної роботи.

Треба разом з представником партбюро розробити цікавий і дійовий план роботи групи і на семінарі познайомити з ним групкомсоргів. Немало доведеться попрацювати і політсектору — налагодити регулярний випуск стіннівки, зробити її органом і зброєю бюро, розробити тематику молодіжних годин та запропонувати деякі теми політгодин, навчити групкомсоргів методам індивідуальної роботи з своїми комсомольцями і т. ін.

Нам здається, що для усунення знеосібки, комсомольське бюро повинно було б, хоча б на перший час, прикріпити одного з своїх членів до першого курсу, щоб завжди бути в курсі життя молодих комсомольців, щоб вчасно допомогти їм. Дуже важливо для уникнення помилок попередників систематично перевіряти виконання своїх рішень, вимагаючи не тільки від членів бюро, але й від кожного комсомольця виконання дорученої справи.

Активісти радіофізичного факультету мають сприятливі умови — у них є до кого звернутися за длогою, товариською допомогою, за порадою. Завжди назустріч їм прийдуть і декан, і секретар парторганізації.

Великий і здоровий колектив комсомольців радіофізиків. Йому під силу рішення серйозних і цікавих завдань. Ми певні, що до майбутніх звітно-виборчих зборів він прийде з іншими результатами.

Л. МЕЖОВА.

Народи Радянського Союзу, країн соціалістичного табору і все прогресивне людство відзначають цього року знаменну дату—40-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Проведена під керівництвом партії більшовиків соціалістична революція назавжди звільнила народи нашої Батьківщини від буржуазно-поміщицької експлуатації і поклала початок всесвітньої пролетарської революції.

Уся історія підготовки і проведення Жовтневої революції безпосередньо пов'язана з ім'ям В. І. Леніна — засновника партії більшовиків, вождя і вчителя російського і світового пролетаріату.

Події 3—5 липня 1917 року у Петрограді привели до різкого повороту у розвитку російської революції. Не стало двовладдя, що встановилося в країні після перемоги Лютневої буржуазно-демократичної революції. З допомогою меншовиків та есерів контрреволюційна буржуазія захопила всю владу в свої руки і розгорнула жорстоку боротьбу проти революційних робітників і селян.

Після розстрілу липневої мирної демонстрації Петроград прийняв вигляд окупованого міста. Вулиці були наповнені патрулями юнкерів. По місту йшли арешти, «обшуки, погроми». 7 липня Тимчасовий уряд видав наказ про розформування та відправку на фронт усіх військових частин Петрограда, що брали участь у липневих подіях. На фронті було знову введено смертну кару. Капіталісти посилювали боротьбу проти робітничого класу, оглошували масові локауті і викидали на вулиці десятки тисяч робітників. Численні карні експедиції силою зброї придушували боротьбу селян за землю, встановлювали на селі «порядки». Особливо жорстоку боротьбу контрреволюція розгорнула проти передового авангарду робітничого класу — партії більшовиків. Була розгромлена редакція «Правды», «Солдатская правда», «Волна», «Окопная правда», «Голос правды», «Рабочий» і багато інших більшовицьких газет були закриті.

Проти партії більшовиків і її вождя В. І. Леніна розпочалось дике цькування. В. І. Леніну було кинуте наклепницьке обвинувачення у шпionажі на користь Німеччини. По Петрограду розносились чутки про те, ніби В. І. Ленін на військовому кораблі утік до Німеччини. 7 липня 1917 року Тимчасовий уряд видав наказ про арешт Леніна. За його голову була обіцяна велика нагорода.

В умовах диких переслідувань партія змушена була перейти на напівлегальне становище. За рішенням ЦК В. І. Ленін пішов у підпілля. Так розпочалось останнє підпілля В. І. Леніна, що тривало до Жовтневого збройного повстання. За рішенням ЦК, В. І. Ленін 5 липня 1917 року у супроводі Я. М. Свердловського залишив квартиру Єлізарових і перейшов на квартиру Сулімових—робітників військової організації партії. Тут В. І. Ленін перебував до ранку 6 липня.

Але затримуватись на цій квартирі не можна було. Розшукуючи Леніна, по місту бродила велика

кількість шпionів. Треба було знайти новий, більш безпечний притулок. 6 липня 1917 року представники Центрального Комітету партії сповістили В. І. Леніна про те, що залишатись надалі на квартирі Сулімових небезпечно. Разом з Крупською В. І. Ленін перейшов на Виборзьку сторону до одного робітника. А ранком 7 липня Ілліч переходить до старого більшовика-підпілляка С. Я. Алілуєва, що мешкав на 10-й Рождественській вулиці. Тут В. І. Ленін займає одну з маленьких куткових кімнат і перебуває до 11 липня.

Незважаючи на переслідування і постійну загрозу арешту, В. І. Ленін був завжди спокійний, веселий, повний віри у перемогу революції. Своім рівним і спокійним настроєм В. І. Ленін впливав на всіх, хто був навколо.

У ці дні він багато читає, пише ряд статей. Так, 5 липня В. І. Ленін написав статтю «Де влада і де контрреволюція?», «Мерзенні наклепи чорносотенних газет і Алексінського», «Лихослів'я і факти», «Близько до суті», «Нова справа Дрейфуса?». Вони були опубліковані наступного дня, 6 липня, в «Листке Правды». В цих статтях В. І. Ленін показав суть липневих подій, розкрив зрадництво інтересів революції партіями меншовиків та есерів, які готували місце для контрреволюції.

10 липня В. І. Ленін написав статтю «Політичне становище», а трохи пізніше, в середині липня — «До лозунгів». В них В. І. Ленін писав про те, що після 3—5 липня в країні зникло двовладдя і вся влада перейшла до рук контрреволюційної буржуазії. Зникли усякі надії на мирний розвиток революції. У цих умовах лозунг: «Вся влада Радам!», як лозунг мирного розвитку революції, повинен бути тимчасово знятий і замінений лозунгом підготовки збройного повстання, мета якого — перехід влади до рук робітничого класу і найбіднішого селянства.

Статті В. І. Леніна «Політичне становище», «До лозунгів», мали велике значення. У нових історичних умовах, що склались в країні після липневих подій, вони давали партії напрям на дальший розвиток революції, на підготовку збройного повстання. Перебуваючи у підпіллі, В. І. Ленін підтримував тісні зв'язки з партією, її Центральним Комітетом.

В. І. Леніна відвідували представники ЦК, що одержували від нього ділові вказівки. З рідних і близьких товаришів у Володимира Ілліча в той час бували Н. К. Крупська, М. І. Ульянова та Й. В. Сталін.

6 липня 1917 року В. І. Ленін провів вузьку нараду ЦК РСДРП(б) з приводу липневих подій. Вона відбувалась у сторожці заводу «Русский Рено» (зараз це завод «Красный Октябрь»): Більшовик Ухов, що працював у 1917 році на цьому заводі, писав у своїх спогадах про те, що Є. Д. Стасова від імені ЦК поставила перед більшовицькою організацією заводу завдання — привезти В. І. Леніна на завод і забезпечити охорону приміщення, де мала відбутись нарада. Про приїзд В. І. Леніна на завод знали лише кілька чоло-

вік. На нараді були присутні Н. К. Крупська, Я. М. Свердлов та інші члени Центрального і Петербурзького комітетів РСДРП(б).

Одразу ж була проведена нарада виконавчої комісії Петербурзького комітету партії, на якій обговорювалось питання про загальний політичний страйк робітників міста. За пропозицією В. І. Леніна було вирішено не організувати страйку, бо в тих умовах він міг би викликати нове кровопролиття.

Обставини, що склались у Петрограді, не дозволяли В. І. Леніну довго перебувати на одному місці. Вороги скрізь шукали його. Тому вже на третій день перебування у Алілуєва В. І. Ленін попросив знайти для нього більш спокійний притулок. Було вирішено, що Ілліч поселиться ближче до фінського кордону, щоб при необхідності можна було легко переправитися до Фінляндії. В. І. Ленін зацікавився питанням, як скоріше і безпечніше пройти по місту до Приморського вокзала, звідки поїзди йшли до фінського кордону. За проханням В. І. Леніна Алілуєв приніс план міста, за яким був вироблений і затверджений маршрут переходу до вокзалу.

Партія доручила робітнику-більшовику Ємельянову сховати В. І. Леніна і в разі необхідності переправити його до Фінляндії. 11 липня 1917 року В. І. Ленін ще зранку став збиратися в дорогу. Він збрив бороду, підстриг вуса та волосся, переодягся в чужий одяг, надів рижого кольору пальто. Леніна важко було впізнати. На вокзал його проводжали Й. В. Сталін та моряк латиш. Опівночі Ленін та особи, що його супроводжували, добралися до Нової Деревні, де знаходився вокзал. В останньому вагоні поїзда Ленін доїхав до станції Разлів, розташованої поблизу Сестрорецька.

Тут на деякий час він поселився в сіннику будинка Ємельянова. У сусідніх будинках мешкало багато дачників, які могли випадково пізнати Леніна. Тому вирішено було перейти у більш безпечне місце. З цієї метою за озером Разлів було арендовано дільницю і там побудовано курінь. Через декілька днів В. І. Ленін під виглядом косаря оселився у цьому курені. Там перебував він до 21 серпня 1917 р.

Місце перебування В. І. Леніна було суворо законспіровано. Усі товариші, які приїжджали до Леніна, спочатку заходили до квартири Ємельянова, а потім у супроводі його сина перебиралися до куреня. Декілька разів Леніна відвідував С. Орджонікідзе, два рази був Сталін. У курені побували Ф. Е. Дзержинський, Я. М. Свердлов. Через вірних своїх соратників В. І. Ленін підтримував зв'язки з партією, керував її роботою.

Саме у Разліві Володимир Ілліч написав статті «До лозунгів», «Про конституційні ілюзії», «Уроки революції» та інші. Тут він розпочав роботу над своєю відомою книгою «Держава і революція». З Разліва В. І. Ленін керував роботою VI з'їзду РСДРП(б). З'їзд обрав його почесною головою і надіслав йому привітання. На з'їзді обговорювалось питання про яку Леніна до суду. Виступав С. Орджоні-

кідзе. З'їзд висловився проти явки Леніна на суд контрреволюціонерів.

Всі основні резолюції з'їзду були підготовані Леніним. На з'їзді Леніна було обрано в члени ЦК, його кандидатуру висунуто до Установчих зборів.

Ємельянов писав у своїх спогадах, що життя Леніна у Разліві проходило у постійній напруженій розмові і фізичній праці. А вечорами засиджувався з товаришами біля вогнища, бесідували про життя, боротьбу.

Але наближалась осінь. Пішли зливи. Далі перебувати в курені стало неможливо. Крім того, у Петрограді ширилися чутки про те, що Ленін під виглядом слюсаря перебуває на Сестрорецькому заводі і т. п. Треба було знов розшукати надійне сховище. Центральний Комітет партії вирішив переправити Леніна до Фінляндії. З цією метою Ємельянов підготував Володимир Іллічу перепустку на ім'я робітника Сестрорецького заводу Іванова. Для охорони Леніна під час його переїзду до Фінляндії ЦК надіслав декілька своїх представників. Загальне керівництво переїздом було доручено старому більшовику, робітнику Обухівського заводу О. В. Шотману. За допомогою фінських товаришів на паровозі машиніста Ялави Ленін переїхав кордон.

Після розгрому контрреволюційної змови Корнілова в країні з величезною швидкістю зростає революційний рух. Робітники, селяни та солдати не хотіли більше слухатись меншовиків та есерів і все більш схилились на бік більшовиків. В цих умовах В. І. Ленін пише директивні листи Центральному, Петроградському, Московському комітетам партії — «Марксизм і повстання», «Більшовики повинні взяти владу». В цих листах Ленін підкреслює, що за більшовиками йде більшість народу, тому вони можуть і повинні взяти владу саме зараз. Листи Леніна 15 вересня обговорювались на засіданні ЦК, були схвалені і прийняті до керівництва.

З метою встановлення тіснішого зв'язку з ЦК В. І. Ленін 17 вересня переїжджає до Виборга, а 7 жовтня повертається нелегально до Петрограда.

Живучи в конспіративних умовах, В. І. Ленін докладно знав про те, що відбувалось і в місті, і в усій країні. У ці дні в Петрограді зібрався з'їзд Рад Північної області, що показав великий вплив більшовиків на маси. 8 жовтня Ленін пише «Лист до товаришів більшовиків, які беруть участь в обласному з'їзді Рад Північної області», в якому вказує, що міжнародне та внутрішнє становище російської революції робить неможливим затримку повстання.

За ініціативою В. І. Леніна 10 жовтня відбулось історичне засідання ЦК РСДРП(б), яке прийняло рішення про проведення збройного повстання. 16 жовтня відбулось поширене засідання ЦК з активом, на якому більшістю голосів проти двох — Зинов'єва та Каменєва — була прийнята ленінська резолюція про проведення повстання у найближчі дні.

А 24 жовтня (6 листопада) у Петрограді розпочалось збройне повстання. Увечері того ж дня Ілліч нелегально переходить до Смольного для керівництва повстанням.

Так закінчилось останнє підпілля В. І. Леніна. 25 жовтня (7 листопада) 1917 року керівники більшовицькою партією робітники і солдати Петрограда скинули Тимчасовий уряд. Увечері відкрився II Всеросійський з'їзд Рад, що прийняв Ленінські Декрети про мир, землю та створення Радянського уряду.

Головою Ради Народних Комісарів було призначено В. І. Леніна. Соціалістична революція в Росії перемогла.

О. КАНАЄВ, викладач історії КПРС.

Наказом Міністра вищої освіти затверджено нове положення про аспірантуру.

Так, тепер зарахування до аспірантури оформляється наказом не Міністерства, а ректора. Причому одразу після закінчення вузу приймаються аспіранти тільки на теоретичні кафедри і зараховуються за спеціальним рішенням Вченої ради. Скорочений строк затвердження теми: не пізніше, ніж через 3—4 місяці після зарахування, повинні вже бути затверджені індивідуальний план та тема аспіранта.

За час перебування в аспірантурі, аспірант повинен глибоко оволодіти спеціальністю, методами ведення науково-дослідницької роботи, скласти екзамени в обов'язки кандидатського мінімуму і виконати наукову роботу в строки, затверджені індивідуальним планом, а результати доповісти на засіданні Ради і потім підготувати до публікації.

Аспірантам, що навчаються з відривом від виробництва, робота по сумісності дозволяється тільки Міністерством у виключних випадках.

Будемо вивчати ці скарби

Кожен з нас, студентів філологів, любить книги. А тому навіть не треба говорити, з яким нетерпінням чекали ми екскурсії до ЦНБ.

І ось ясного сонячного ранку ми простуємо залами бібліотеки, проходимо між рядами книжкових полиць, беремо окремі книги, розглядаємо їх. Нас цікавить усе: і в якому році вийшла книга, і на якому папері, і якими літерами відрукована...

Підіймаємося на другий поверх. Книжки великого і малого формату відкривають нам минулу історію нашої країни. Адже тут зібрана у книгах російська давнина. Сотні і тисячі книг втілюють у собі багатющі скарби різних епох і народів. Як же можна байду-же пройти повз цих численних думок і мрій!

Огляд наближується до кінця. Перед нашими очима пройшли тисячі книг, а в них — великі скарби, які ми будемо глибоко і уважно вивчати.

Н. ОВЕЧКО,
студентка першого курсу українського відділення.

Розпочала роботу літературна студія

З останнім дзвоником в одній з аудиторій філфаку зібралися студенти. Учасники університетської літературної студії прийшли, щоб познайомитися з «новачками» — представниками перших курсів. З радістю узнали, що більшість новачків — вже люди досвідчені. Деякі з них друкувались на сторінках періодичних видань — газет, журналів.

Про хід роботи студії, про підготовку альманаху на честь 40-х роковин Жовтня розповів присутнім керівник студії—викладач факультету В. М. Боянович. В альманах поряд з творами літературної молоді університету увійдуть спогади письменника В. Добровольського про випускників ХДУ, що загинули смертю хоробрих під час Вітчизняної війни, будуть вміщені їх твори.

Якби мовити, для творчого знайомства з своїми віршами виступили наші вже відомі в університетському колі поети Житницький, Юрченко, Філатов та інші. Тепло зустріли присутні виступи першокурсників Кислого та Чернобая.

Хтось, жартуючи, сказав: «Нашого полку побільшало!» І це дуже добре.

П. КОЛЕНСЬКИЙ.

ПРОВІДНА ЛІНІЯ У ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВІ

11 вересня на філологічному факультеті відбулась Вчена рада. Літературознавці і мовознавці зібрались, щоб висловити свої думки з приводу виступу М. С. Хрушова з питань літератури та мистецтва.

З основною доповіддю виступив завідуючий кафедрою російської літератури доцент М. П. Левга. Він відзначив, що виступи М. С. Хрушова мають принципове методологічне значення в справі розвитку літератури і мистецтва, безпосередньо стосуються до творчості письменників, музикантів, скульпторів і т. ін., до праці літературних критиків.

Слово бере доцент П. П. Вербицький, який говорить, що після XX з'їзду партія прийняла ряд постанов, спрямованих на піднесення сіль-

ського господарства, промисловості, на підвищення культурного рівня народу. — «У партії, — говорить тов. Вербицький, — слід вчитися говорити народу правду, показувати істину. Наше завдання — виховувати молодь покоління, сприяти зміцненню єдності партії і народу, подальшому розвитку Батьківщини». Він вносить ряд пропозицій, спрямованих на покращення теоретико-літературної підготовки студентів філфаку.

У своєму виступі доцент І. Т. Балака підкреслив, що вивчаючи літературний процес, треба в основу досліджень класти глибоко життєві факти, оцінювати твір з точки зору його зв'язку з життям, з народом. Для цього треба глибоко самим літературознавцям пізнати життя суспільства, життя свого народу.

Своєю чергою доцент І. Т. Балака підкреслив, що вивчаючи літературний процес, треба в основу досліджень класти глибоко життєві факти, оцінювати твір з точки зору його зв'язку з життям, з народом. Для цього треба глибоко самим літературознавцям пізнати життя суспільства, життя свого народу.

Нещодавно на звітно-виборчих комсомольських зборах студенти історичного факультету в числі перших кандидатів до складу бюро знов назвали прізвище третьокурсника Василя Танцюри.

Всього рік минув з того часу, як Танцюра був переведений до університету з Харківського педінституту, але його знають усі на факультеті. Чому? Та тому, що чи йдуть комсомольські збори, чи відбувається вечір відпочинку, або товариська бесіда під час перерви — Василь завжди з студентами.

Ось декілька фактів. Влітку минулого року В. Танцюра одним з перших відгукнувся на заклик ЦК комсомолу допомогти у збиранні врожаю на цілих землях і поїхав до Кокчетавської області. За відмінну роботу на ціліні він був нагороджений грамотою Ради Міністрів СРСР та значком ЦК ВЛКСМ «За освоєння нових земель».

В. Танцюра вже два рази обирався у факультетське бюро. Йому доручають одну з важливих ділянок комсомольської роботи — культмасовий сектор. І Танцюра успішно виконує свої обов'язки. Хто не знає в університеті, що найцікавіші факультетські і курсові вечори відбуваються саме на нашому факультеті, що наша самодіяльність у факультетському конкурсі зайняла перше місце. Наші «артисти» побували — і не раз — у підшефному колгоспі, у Куряжі, у школі № 6. І всі ці хороші справи пов'язані з активною участю Танцюри. Він не тільки ініціатор, але й один з талановитих виконавців.

Працює він рівно, багато і спокійно. Іспити складає тільки на «відмінно» і «добре». У товариському колі ми знаємо Танцюру, як прямого, правдивого, чуйного товариша, справжнього друга. Заслужено користується він авторитетом. Добре, коли поряд з нами живуть, працюють, навчаються такі хороші люди, як Василь Танцюра.

Є. КУРГАНСЬКИЙ,
студент історичного ф-ту.

ЯК ХОДИЛА У ПРОФОРГАХ ЛОРА БОРОВИК

Фізико-математичний факультет великий і люди там на висоті. В кожній групі серйозні — фізики та математики; та й начальники там серйозні — такі серйозні, що навіть коли не працюють, ніхто з них за це не питає.

На четвертому курсі фізичного відділення у профоргтах ходить Лора Боровик. Ось уже четвертий рік ходить. А справа така була.

Коли на першому курсі профорга обирали, хтось вигукнув її прізвище. Пройшло ще три роки, як один день пролетіли. На третьому курсі на одних із зборів (не лякайтесь, не профспілкових) хтось заявив, що Боровик не працює. Викликали її на профбюро. Лаяли її, навіть догану винесли, що внесків не збирає. Навіть з профспілки виключити хотіли! Та вчасно схопились: адже перевибори швидко, тоді й перевиберемо. Суворо наказали працювати і відпустили Лору Боровик з миром. Так і зараз вона у профоргтах по-невіряється.

У профспілковому бюро фізмату говорять: чекали, чекали, рік чекали, три роки чекали, ще почекаємо — може з неї профорг і вийде. Всяко буває.

Казка казкою, а справи

профспілкові на фізмати не є боржники по внесках, а факультет заборгував у профспілкову касу університету близько трьох тисяч карбованців.

Профрги у групах не тільки не цікавляться побутовими потребами студентів, але навіть невчасно видають профспілкові марки.

З тих, хто сумлінно ставиться до своїх обов'язків, голова факультетського профбюро тов. Ковтун, зумів назвати тільки одного з членів бюро студентку 41-ї групи Л. Кривцову. Вона безпосередньо керує розподілом місць у гуртожитку. І до цієї справи ставиться серйозно, по-діловому. В результаті — 400 місць у гуртожитку зайняті саме тими, кому вони справді потрібні.

Наприкінці вересня на фізико-математичному факультеті розпочнеться перевиборча профспілкова кампанія. У профспілку буде прийнято більш ніж 300 першокурсників. Треба сподіватися, що новий склад профбюро потурбується, щоб профоргів типу Л. Боровик не тільки на перших, але й на старших курсах не було.

Ю. КАНСЬКИЙ.

МИ ЗДРУЖИЛИСЬ З УГОРЦЯМИ

Мені випало велике щастя — у складі української делегації я побувала у Москві на VI Всесвітньому фестивалі. Описати навіть небагато з того, що я побачила, в одній замітці дуже важко. Мені хочеться розповісти про зустрічі, що якимось по-особливому схвилювали мене — про зустрічі (тому що їх було дві) з угорською делегацією.

До її складу входили представники всіх міст і областей Угорщини. Це найкращі виробничники, артисти, спортсмени, студенти. Багато серед них і таких, що відзначились у боротьбі з ворогами народної Угорщини. Це Божо Імре, Якошич Лайош, Сабо Міклош, Берта Шомоді та інші.

Перше знайомство з ними відбулось 1 серпня у парку Центрального будинку Радянської Армії, де угорські юнаки і дівчата зустрічались з делегацією радянської молоді. До нашої невеликої групи українців та естонців приєднався молодий угорець. Він знав тільки декілька російських слів: угорець, росіянин, мир, дружба і може ще два-три. Тому наше знайомство розпочалося за допомогою перекладача, а в основному — власних рук.

Його звали Біела Суран, він — шахтар. Ми говорили з ним про шахту, в якій він працює, про його і наші сім'ї, про університет, про комсомольські справи угорців і наших, про страшні дні контрреволюційного путчу. Біела розповів про особисту участь у боротьбі. На шахтах створювались загони сприяння народній міліції. Одним з дружинників був він. А зараз разом з товаришами Біела знов працює на шахті. З гордістю розповідав він про сучасне життя Угорщини, про те, як налагодилось воно, із вдячністю згадував допомогу радянських військ. Він запрошував нас до себе в гості.

А потім розпочався мітинг. Скільки теплих слів любові і подяки було сказано! Разом, узявшись за руки, співали ми «Гімн демократичної молоді», а в приспів вставляли слова: ми на угорській мові, вони — на російській. Запам'ятався мені один номер концерту. Угорським оркестром народних інструментів керував 9-річний хлопчик з скрипкою в руках, потім йому подарував величезний букет квітів п'ятирічний радянський друг. Тут вже ніхто не жалкував рук, а очі, та що казати про очі, — вони у багатьох були наповнені сльозами.

А швидко ми знов зустрілись, уже як старі друзі, на зустрічі делегацій України і Угорщини. У Біели Сурана вже був значно більший запас російських слів і ми розмовляли майже вільно. Я навчила його танцювати гопака, а він мене — чардаш.

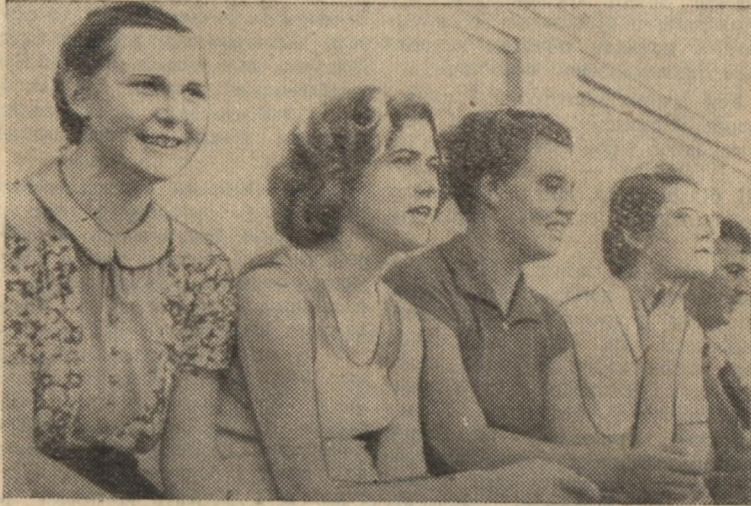
Розстаючись, ми (я і товариш з Одеси) подарували йому вишиваний портрет Леніна. Треба було бачити, з якою радістю прийняв він наш подарунок.

Зараз, коли я пишу цю замітку, я з обуренням думаю про недостойні підступи імперіалістів, які підняли «угорське питання». Біела Суран, його товариш та їх батьки вже розібрались у своєму питанні, твердо стоять на шляху соціалізму, їм не потрібна американська «дружня» допомога.

І. КІПТЕЛА,
студентка п'ятого курсу радіофаку.

СПАРТАКІАДА, ПРИСВЯЧЕНА ЖОВТНЮ, РОЗПОЧАЛАСЬ!

НЕДІЛЯ, 14 вересня, була відзначена спортивними подіями в університетському житті. Ще зранку на водній станції ДСТ «Буревісник» провадились змагання з греблі, які передують республіканським студентським

Цікавими були змагання і з волейболу. Поряд з старшокурсниками виступали студенти перших курсів. У зустрічі істориків з біологами з рахунком 2:0 перемогли історики, показавши високу дисципліну і хорошу зіграність.

Серед дівчат добре підготовленою була команда біологів.

На жаль, на деяких факультетах поставились несерйозно до цих цікавих змагань. Так, наприклад, філологи не брали участь з-за відсутності одного учасника. Відповідальний за організацію команд т. Юр'єв навіть не був присутнім на нараді представників команд. Не з'явилися і дівчата-біологи з другої команди. До недоліків слід віднести не тільки погану організацію, але й недостатню увагу до зовнішнього оформлення змагань. Кидалися у вічі різноманітність одягу спортсменів, важко було відокремити суддів від учасників змагань. Результати змагань ще й досі не відомі на факультетах.

Змагання тільки-но розпочались. Треба докласти всіх зусиль, щоб вони були дійсно масовими.

Т. МІНІНА.

змаганням, що відбудуться в Києві.

На стадіоні «Локомотив» о 12 годині розпочалась боротьба баскетбольних та волейбольних факультетських команд — першість університету з спортивних ігор, присвячена 40-річчю Жовтня.

Розпочали баскетболісти радіофізичного і географічного факультетів. Перемога за радіофізиками (22:6). Серед чоловічих команд перемогу одержала команда фізмату, яка перемогла географів з рахунком 43:6 та геологи, від яких потерпіли поразку радіофізики (41:38).

Чому студенти Перов, Остромухов не відвідують занять?

Для студентів перших та других курсів відвідування академічних занять з фізичної культури є обов'язковим. Але деякі студенти чомусь вважають, що заняття фізкультурою та спортом — це справа не для них і або не відвідують цих занять, або відвідують нерегулярно. Таким ставленням до спорту вони завдають шкоди не тільки своєму здоров'ю, але й своїм заліковим книжкам. Щоб переконатися в останньому, слід заглянути на кафедру фізвиховання та спорту наприкінці

семестру, коли біля викладачів стоїть благаюча черга студентів і студенток, яким за невідвідування занять не ставлять заліку з фізичної підготовки.

Про це треба знати і другокурсникам істфаку О. Перову та О. Картозі і студентам I курсу історичного факультету Ю. Тихонову та Ю. Остромухову та ін., які з невідомих причин ще й досі не відвідують занять з фізичної культури.

М. ВІКТОРОВ.

Редактор В. БУДНІКОВ.